

[Duborg.]

taler sig om en Maaske-Korntold; men vi kan nok blive enige om, at selve Korntolden har ingen Interesse for Landbrugets Rentabilitet, da det er Landbruget, der kommer til at betale i hvert Fald Hovedparten af denne Told, det er et Spørgsmaal om indre Fordeling indenfor Landets Grænser; men selve Landbruget som Helhed bliver svækket derved i Stedet for styrket, naar Korn-tolden tages op som en isoleret Foranstaltning. Derimod kan man ikke nægte, at Spørgsmaalet om Formalingstvang, Brødkornstold, kan praktiseres paa en saadan Maade, at det kan betyde en Fordel, en Nettofortjeneste for Landbruget. Men det viser sig, naar man gaar ind paa dette Spørgsmaal, at selv med 100 pCt. Formalingstvang — og højere kan man ikke komme, man kan selvfølgelig sige til Befolkningen: I skal æde det danske Brød, enten det er sort eller hvidt, og vi lever lige godt, selv om vi gør det — men selv om man ogsaa gik saa vidt, som det slet ikke er foreslaaet fra konservativ Side, og jeg vil tilføje, at hvis man gaar saa vidt, at der gennemføres en Told paa Brødkorn, en Prisforhøjelse paa det avlede Brødkorn paa 5 Kr. Tønden, er man dog vistnok naaet videre, end man overhovedet fra konservativ Side har tænkt. 100 pCt. Formalingstvang og 5 Kr. pr. Tønde, hvad betyder saa dette rentabilitetsmæssigt for Landbruget, for det er altsaa Maksimum, formoder jeg, af, hvad man kan tænke sig fra konservativ Side. Ja, dér vil en Udregning, hvis Enkeltheder jeg ikke skal spille Tingets Tid med, vise, at det betyder en Nettofortjeneste for Landbruget paa ca. 12 Mill. Kr. Men hvad betyder nu disse 12 Mill. Kr.? Ja, da vi har ca. 6 Millioner Tønder Land Landbrugsareal, er det 2 Kr. pr. Tønde Land. Det skal kontingenteres, det vil selvfølgelig være en Nødvendighed, da der ellers under saadanne Betingelser vil avles meget mere, maaske det dobbelte af, hvad der kan anvendes her i Landet af Brødkorn, men selv om det kontingenteres nok saa nøjagtigt ud over Landet paa Ejendommene efter deres Størrelse, kan det kun medføre en Nettofortjeneste for det samlede Landbrugserhverv paa det nærmeste paa 2 Kr. pr. Tønde Land.

Jeg har ønsket at fremhæve dette, fordi der ogsaa paa dette Omraade er drevet en Agitation, som har ført til en fuldkommen Misforstaaelse ogsaa indenfor Landbrugs-kredse, idet man har tillagt Spørgsmaalet om Brødkornstold, Formalingstvang, en Betydning, det slet ikke har i Praksis. Naar

vi ved, hvor store Skatterne f. Eks. er, saa er jo 2 Kr. kun et ringe Beløb deraf. Deraf vil man ogsaa forstaa, hvor uvæsentligt det i Virkeligheden er overfor det store Begreb overhovedet at tænke sig Muligheden af Landbrugets Rentabilitet.

Men hvad er det da, man fra konservativ Side tænker sig i Retning af Toldforanstaltninger, som kan opfylde dette, tør jeg nok sige, store Løfte, der blev afgivet til det danske Folk paa Valgdagen? Jeg mener, det er berettiget at kræve Oplysninger om, hvad det er. Jeg vil i denne Forbindelse, for at man ikke skal komme med Udflugter, gøre opmærksom paa, at enhver Form for Told paa Husdyrprodukter i dets videste Betydning er uden Interesse for Landbrugsrentabilitet, paa Grund af at Landbruget som bekendt har en kæmpemæssig Overskudsproduktion og Eksport af disse Varer, og vi kan lægge hvilken Told paa dem, vi vil, saa bliver den indenlandske Pris ganske den samme, for den bestemmes af Forholdet paa de udenlandske Markeder. Jeg kan ogsaa vise, at Forholdet er saaledes, ved at henvise til Ostetolden, som vi har haft i mange Aar. Enhver ved jo, at den Told, vi har paa Ost — den er for øvrigt meget betydelig —, virker og kan kun virke som en ren Luksusbeskatning paa de faa Varer af denne Sort, som nogle faa Mennesker vil spise uden Hensyn til Prisen, men Prisen paa dansk Ost fastsættes selvfølgelig efter Eksportprisen, og jeg kan forsikre dette høje Tings Medlemmer om, hvad jo ogsaa til Dato alle Erfaringer bekræfter, at Prisen paa danske Lam og dansk Fjerkræ paavirkes ikke i nogen Maade af den Told, der blev lavet for dem. Det bliver en Luksustold, der i en kort Tid af Aaret kan have lidt Interesse, men overfor Produktionen af Lam og Fjerkræ vil den faa lige saa lidt Betydning, som hele vor Ostetold har. Jeg skal ikke i og for sig gøre væsentlige Indvendinger imod, at man har lavet disse Ting, idet det jo er at betragte som en ren Luksusbeskatning, og jeg mener, det er ret uvæsentligt, det gør hverken Landbruget godt eller ondt, enten det bliver gennemført eller ikke. Det er for øvrigt ogsaa et Spørgsmaal, der har ringe finansiell Betydning, fordi Indførselen deraf er og skal være ubetydelig.

Jeg vil gerne gøre ikke blot det konservative Folkepartis, men alle Tingets Medlemmer opmærksom paa, at Konsekvensen af Landbrugets Toldpolitik nødvendigvis, hvis det skal være andet end tom Tale, maatte blive en Kombination af Told og Eksportpræmie. Ethvert Forsøg paa at